

δωρεα) ἐξέπεσαν; ὑψώθησαν; Ἄν ἐξακολουθήσῃ ἡ ὑψωσις θὰ διατάξω τὸν πράκτορά μου νὰ τὰς πωλήσῃ διὰ νὰ μοῦ ἀγοράσῃ μετοχὰς εἰς τὰ omnibus. (ἵσχος κώλυτος) Νὰ πέσουν τὰ ξερὰ σου! Τί διάβολον! Δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ διαβάσῃ ἥσυχα τὴν ἐφημερίδα του εἰς τὴν ἑπαυλίαν μας; (Εἰσέρχεται διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ Μαρτέν, ἐν τούτοις ὁ Βασίλειος ἔρχεται ἵνα λαβῇ τὰς τελευταίας φιάλας, φθὰς δὲ ἐπὶ τῆς κλῖμακος, περιβλέπει ἀντὸν παρατηρῶν τις καὶ κίνει ἐκ τῆς φιάλης)

Σ Κ Η Μ Η Ε'.

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ καὶ ΜΑΡΤΕΝ.

ΜΑΡΤΕΝ. (Παρησιάζεται εἰς τὴν κηκλιωτὴν θύραν εἶτε μὲν ἐνδεδυμένος οὐχὶ ἀθλίως, φέρει ὅμως ἐνδύματα τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς σφυρὸν πρὸ εἰκοσαετίας τοῦλάχιστον) Ἐδῶ εἶνε ὁ Ἄρμ, ... ὁ κύριος Ἀρμάνδος Μαρτέν;

ΛΑΥ. (εἰσάγων αὐτὸν) Ἐδῶ μένει μάλιστα, ὀρίστε, ὀρίστε, κύριε. Ὁ κύριος Ἀρμάνδος ποδὸν ὀλίγου ἐξῆλθεν, ἀλλ' ἐάν ἀγαπᾶτε νὰ τὸν περιμένετε...

ΜΑΡ. Αὐποῦμαι ὅτι ἐξῆλθε... Ἐρχομαι ἀπὸ Παρισίους, ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, ἐδὸς ἀγίου Ἰακώβου, καὶ ἐκεῖ μοῦ εἶπον ὅτι ἦτο εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς Ὡτὲλ. ἔλαβα τὴν διεύθυνσιν, ἀνέβηκα εἰς τὴν ἄμαξαν καὶ ἰδοὺ με.

ΛΑΥ. Δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὑπῆγε νὰ συνοδεύσῃ ἓνα φίλον ἕως εἰς τὸν σταθμὸν.

ΜΑΡ. Εἰς τὸν σταθμὸν; Τὰ πόδια σου λοιπὸν εἰς τὸν ὄμον καὶ τρέχα νὰ τὸν φθάσῃς.

ΛΑΥ. Νὰ τὸν φθάσω;

ΜΑΡ. Ὁ αὐτοῦ εἴπῃς ὅτι ἐδῶ εἶνε ἓνας κάποιος... ἓνας... μάλιστα δύο κάποιοι... (ὁ Λαυρέντιος περιβλέπει τοὺς ὁποίους πολὺ θὰ εὐχαριστηθῇ ὅταν

ἴδῃ... καὶ νὰ ἔλθῃ γρήγορα, γρήγορα, (ἐρευρῶν εἰς τὸ θυλάκιόν του) Λάβε, νὰ, δέκα σολῖα διὰ τὸν κύπον σου.

ΛΑΥ. (δυσσηρεσιγμένος) Δέκα σολῖα (τὰ βάλλει εἰς τὸ θυλάκιόν του) ΜΑΡ. Πηγαίνω νὰ μιλῶ καὶ τῆς ἀναδεκτῆς... περιμένει εἰς τὸ ἀμάξι... (ἀπέρχεται ἐπ' ὀλίγον).

ΜΑΡ. (ἐπανέρχεται μετὰ τῆς Ἀμαλίας) Ἐρχου, Ἀμαλία μου, προπάτε.

ΛΑΥ. (καθ' ἑαυτὸν) Τί πρόστυχοι ἄνθρωποι! ποῖοι νὰ ἦνε τέχα;

ΜΑΡ. Ἀκόμη ἐδῶ εἶσαι; Ἐλα λοιπὸν, παλλικάρι μου, πήγαινε.

ΛΑΥ. (ἐξερχόμενος) Πηγαίνω, πηγαίνω, κύριέ μου. (ὄψων τοὺς ὄμους,) δέκα σολῖα, πούφ... (ἐξέρχεται).

Σ Κ Η Μ Η Σ'.

ΜΑΡΤΕΝ καὶ ΑΜΑΛΙΑ

ΑΜΑΛ. Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι θὰ ἔλθῃ;

ΜΑΡ. Τί ἐρώτησις!—Καὶ πόσω θὰ θαυμάσει... πόσω θὰ εὐχαριστηθῇ! τὸ καυμένο τὸ παιδί... ἡ καρδιά μου κτυπᾷ μόλις στοχασθῶ ὅτι θὰ τὸ ἴδω πάλιν... θὰ τὸ ἐναγκαλισθῶ. Φαντάσου! δύο χρόνια ἀπέρασαν, ἔξυρεις, δύο χρόνια λείπει ἀπὸ τὴν Ἀβερν, ὅταν καὶ τὰ δύο σὰς ἔφερα εἰς Παρισίους.

ΑΜΑΛ. Ναι, τῶντι δύο παρῆλθον ἔτη. Καὶ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον εἰμὴ μόνον ἀπαξ!

[ἀκολουθεῖ]

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελ. 151, στήλ. β', στίχ. 10φ ἀντὶ «πουρ δάριον» διορθωτέον «σουδάριον».

Σελ. 152, στήλ. β', στίχ. 8φ ἀντὶ «Πορίθος» διορθ. «Πειρίθους».

Σελ. 152, στήλ. β', στίχ. 32φ ἀντὶ «νώτα» διορθ. «νώτα».